U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním, **Okresním soudem v Kolíně a Krajským soudem v Praze,** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 707 C 4/2014, o 7 103,24 Kč s příslušenstvím: žalobce **Singulis s.r.o.,** se sídlem v Praze 6, Podbabská 1112/13, IČ 24221431, zastoupený JUDr. Vítem Vohánkou, advokátem se sídlem v Praze 4, Na Zámecké 457/5, a žalovaný **M. J.,** zastoupený Mgr. Šárkou Harantovou, advokátkou se sídlem v Ústí nad Labem, Masarykova 1327/45,

t a k t o :

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 707 C 4/2014, o zaplacení částky 7 103,24 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d .**

II. Usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 30. 9. 2014, čj. 707 C 4/2014-70, a navazující usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2015, čj. 24 Co 45/2015-84, **s e z r u š u j í .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 8. 9. 2017 se Český telekomunikační úřad (dále též jen „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním, Okresním soudem v Kolíně a Krajským soudem v Praze, ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 707 C 4/2014.

Žalobce uzavřel se žalovaným dne 15. 11. 2012 smlouvu k užívání firemního telefonního tarifu SGS Singulis s.r.o., (dále jen „smlouva“), jejíž součástí jsou Všeobecné obchodní podmínky Singulis s.r.o. pro využívání firemního telefonního tarifu SGS (dále jen „VOP“), na jejímž základě se žalobce mimo jiné zavázal zajistit žalovanému mobilní volání u společnosti T-Mobile. Dále se žalobce zavázal poskytnout žalovanému po dobu trvání

smlouvy do užívání SIM kartu společnosti T-Mobile a za službu volání klientovi účtovat cenu podle ceníku volání a doplňkových služeb, který je uveden na portále www.singulis.cz.

Žalovaný podal 30. 5. 2013 podle bodu 6.4. VOP jednostrannou výpověď smlouvy z důvodu vyšší ceny poskytovaných služeb, než nabízela konkurence. Vzhledem k tomu, že podle bodu 6.3 VOP byla smlouva uzavřena na dobu dvou let, vyzval žalobce žalovaného k zaplacení smluvní pokuty za předčasné ukončení smlouvy. Žalovaný smluvní pokutu neuhradil a služby od žalovaného odebíral i nadále. Protože však za poskytnuté služby nadále nic neuhradil, žalobce dne 18. 10. 2013 vypověděl výše uvedenou smlouvu a vyzval žalovaného k okamžitému uhrazení dluhu.

Vzhledem k tomu, že žalovaný vymáhanou částku neuhradil, obrátil se žalobce návrhem ze dne 6. 5. 2014 na soud, aby uložil žalovanému povinnost zaplatit 7 103,24 Kč s příslušenstvím a přiznal žalobci náhradu nákladů soudního řízení.

Okresní soud v Kolíně usnesením ze dne 30. 9. 2014, čj. 707 C 4/2014-70, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), výrokem III. rozhodl o soudním poplatku a výrokem IV. o náhradě nákladů řízení. Okresní soud v Kolíně vycházel z § 7 odst. 1 a § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále též jen „zákon o elektronických komunikacích"), a dospěl k závěru, že k rozhodování sporů ve věcech úhrady za poskytnuté služby a smluvní pokutu je příslušný Český telekomunikační úřad. K odvolání žalovaného pouze do výroků III. a IV. usnesení soudu prvního stupně, Krajský soud v Praze usnesením ze dne 23. února 2015, čj. 24 Co 45/2015-84, výrokem I. odvolání žalovaného do výroku III. odmítl, výrokem II. změnil výrok IV. o náhradě nákladů řízení a výrokem III. rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel") s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. V návrhu odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010-9, a ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 72/2010-10, ve kterých zvláštní senát vyslovil, že k tomu, aby mohl ve sporu rozhodovat navrhovatel, musí být splněna osobní a věcná podmínka stanovená v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel namítl, že v nyní rozhodované věci není splněna osobní podmínka. Podle navrhovatele ze smlouvy vyplývá, že k vlastnímu poskytování služeb dochází v síti společnosti T-Mobile Czech Republic a.s, a žalobce poskytuje klientům k užívání „firemní telefonní tarif", sám však služby elektronických komunikací neposkytuje. Žalobce tedy není osobou vykonávající komunikační činnosti a podle evidence podnikatelů v elektronických komunikacích žalobce žádné podnikání v elektronických komunikacích podle § 13 zákona o elektronických komunikacích neoznámil. Dále uvádí, že ani žalovaného nelze považovat za účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Podle navrhovatele je předmětem sporu nárok vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobcem a žalovaným, konkrétně nárok vyplývající

z přefakturace měsíčních poplatků za služby poskytnuté operátorem T-Mobile Czech Republic a.s. K rozhodování ve věci proto není příslušný navrhovatel, ale okresní soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb."), je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Okresní soud v Kolíně a navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozhodnutí č. 485/2005 Sb. NSS).

Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele je splněn, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („*účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*"), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích („*uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*").

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory je splněn, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích základní povinností účastníka resp. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Zvláštní senát se zabýval tím, zda byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se jedná o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Žalobce se v bodu 3.1.1.VOP zavázal žalovanému zajistit mobilní volání u společnosti T-Mobile a za tím účelem mu poskytnout do užívání SIM kartu této společnosti. Právní vztah mezi žalobcem a žalovaným je podmíněn nezávisle existujícím smluvním vztahem žalobce a operátora. Pro rozhodnutí kompetenčního sporu však zvláštní senát posuzoval pouze vztah mezi žalobcem a žalovaným. Žalobce, jako osoba, která umožňuje účastníkům využít služeb elektronických komunikací operátora v rámci vymezeném tímto nezávislým smluvním vztahem, sám služby elektronických komunikací neposkytuje a není proto osobou vykonávající komunikační činnost. Tou je pouze společnost T-Mobile Czech Republic a.s. To, že žalobce neposkytuje veřejně dostupné služby elektronických komunikací, vyplývá i z databáze, kterou vede navrhovatel, a v níž žalobce není uveden.

Taktéž žalovaného nelze považovat za účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Pokud by ve věci byla dána povinnost žalovaného plnit přímo na účet společnosti T-Mobile Czech Republic a.s., byť prostřednictvím žalobce, musel by mezi žalovaným a touto společností existovat právní vztah. Zvláštní senát však existenci takového právního vztahu, jak je výše pojednáno, neshledal.

Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že „*Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku*“. O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti se službami, které poskytuje žalobce, nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi společností T-Mobile Czech Republic a.s., a žalovaným žádný právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro použití § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

Jelikož nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci Českého telekomunikačního úřadu podle § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, splnění věcné podmínky podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zvláštní senát již neposuzoval. Pravomoc Okresního soudu v Kolíně je dána v celém sporu o požadovanou částku. K témuž závěru ostatně zvláštní senát dospěl v rozhodnutích ze dne 23. 4. 2015, čj. Konf 2/2015–15, či ze dne 30. 12. 2016, čj. Konf 20/2016-13, v nichž se jednalo o skutkově podobné případy.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb., zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 30. 9. 2014, čj. 707 C 4/2014-70, a navazující usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. února 2015, čj. 24 Co 45/2015-84.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb., závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Kolíně pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. prosince 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu
(řádná dovolená)

v zast. JUDr. Michal Mazanec
člen senátu